

ת"פ 52440/11/11 - מדינת ישראל נגד נתנאל יעיש

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 52440-11-11 מדינת ישראל נ' יעיש

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
נתנאל יעיש

הנאשם

גזר דין

אחריותו של הנאשם נקבעה, בהתאם להודאתו, בעבירה של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26/11/10 בשעה 7:45 או בסמוך לכך, החנה הנאשם את רכבו באופן שחסם את יציאתו מהחניון של רכב המתלונן, מר דויד רחמים. בתגובה, ניקב המתלונן את צמיג הרכב שחסם את רכבו.

כאשר גילה זאת הנאשם, קילל את המתלונן, הוציא מרכבו מברג וניקב את אחד מצמיגי רכבו של המתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מבקשת המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן, זאת בהעדר שיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן.

מנגד, מבקש הסנגור להימנע מהרשעתו של הנאשם משנראה כי הנאשם לא הבין את חשיבות הקשר עם שירות המבחן.

דין וגזירת דין

עמוד 1

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הערך החברתי המוגן הינו זכותו של אדם להגנה על קניינו, כאשר מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה שבפני בינונית.

בחינת נסיבות העבירה מלמדת על נקיטתו של הנאשם מלכתחילה, בדרך ביריונית על ידי חסימת רכבו של המתלונן, דבר אשר גרר אחריו התנהגות אלימה ולא ראויה גם מצידו של המתלונן אשר ניקב צמיג ברכבו של הנאשם. בתגובה, ניקב הנאשם את צמיג הרכב של המתלונן.

מדובר בהתנהלות אלימה, אשר למרבה המזל לא התפתחה למגע פיזי-אלימים בין השניים.

לאור מדיניות הענישה הנוהגת על רקע נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ ועד למאסר קצר בפועל אשר יכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

מתחם העונש המתאים

בגזירת עונשו של הנאשם רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק העונשין.

הנאשם כיום בן 30 שנה, התקשה ליטול אחריות על מעשיו ולשתף פעולה בהליך המתנהל נגדו.

כפי שציינתי בדיון מיום 6/4/14, הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה ביום 3/1/13 וממועד זה עשה שירות המבחן ניסיונות לפגוש את הנאשם לצורך הגשת תסקיר מבחן בעניינו.

בדיווח שירות המבחן מיום 5/5/13 עודכן בית המשפט כי הנאשם זומן ל-4 מפגשים שונים, מתוכם הגיע למפגש אחד, ובהמשך כאשר נעשה ניסיון לתאם עמו מועדים אחרים, ציין כי אינו יכול להגיע בשל התחייבויות קודמות.

לנאשם ניתנה הזדמנות להיפגש עם שירות המבחן, ואולם ביום 25/3/14 הודיע שירות המבחן על ניסיונות נוספים לפגוש את הנאשם, אשר עלו בתוהו, משהודיע הנאשם לשירות המבחן כי אינו יכול להתפנות למפגשים באמצע השבוע. משהובהר לנאשם כי אין אפשרות לקיים המפגשים בימי שישי, הודיע הנאשם לשירות המבחן כי במצב זה לא יתאפשר לו להיפגש עם שירות המבחן.

הרושם העולה מהתנהלותו של הנאשם הינו כי אינו מבין את מקומו בהליך המשפטי ואת חובתו גם בקיום החלטות של בית המשפט, והדברים נכונים לא רק בהעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן אלא אף באופן התנהלותו של הנאשם לאורך ההליך המשפטי.

כתב האישום המקורי הוגש לבית המשפט ביום 30/11/11 ועל אף שמדובר במסכת עובדתית פשוטה התנהל ההליך בבית המשפט למעלה משנתיים וחצי, וזאת בעיקר בשל דחיות חוזרות ונשנות של הדיונים, חלקן בשל אי התייחסות הנאשם לדיונים, ולא אחת.

עם זאת, יש מקום להתחשב בכך שהנאשם ללא עבר פלילי, והגם שהתנהלותו הלקויה של הנאשם תרמה לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שחלפו 3.5 שנים מאז בוצעה העבירה, מבלי שנפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם.

בית המשפט נמנע בשלב הראשון מהרשעת הנאשם ואולם, בהעדר תסקיר ונוכח התייחסותו של הנאשם להליך אין מנוס אלא מלהרשיעו וכך אני עושה.

עוד אוסיף כי לא הוכחה בפני אפשרות לנזק ממשי שייגרם לנאשם בהרשעתו.

נוכח הנימוקים שהובאו, הרשעתי את הנאשם בעבירות שבהן נקבעה אחריותו ואני משית עליו העונשים הבאים :

1. 30 ימי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נגד הגוף או הרכוש.

2. קנס כספי בסך 2000 ₪, בחלוקה ל 4 תשלומים החל מיום 1/3/15

3. הנאשם יפצה את המתלון בהתאם להסכמה בין הצדדים בסכום בן 800 שח.

היה וסכום הפיצוי טרם העבר למתלון יעשה כך הנאשם עד ליום 1/4/15

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 15/2/15 בנוכחות הצדדים.

עמוד 3

